

Nieuwsbrief OR Updates - Nummer 07, 2012

Nummer 7, 2012

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. drs. K.H. Boonzaaijer en mr. E.H. Leemreis.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARN:2012:BW9723](#) 26-06-2012

Afwikkeling familiemaatschap

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2012:BW8798](#) 19-06-2012

New World Resources

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHSGR:2012:BW2093](#) 10-04-2012

Verde/X

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2012:BW9465](#) 27-03-2012

TRE II

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBASS:2012:BW9477](#) 27-06-2012

Vereniging Martijn

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBHAA:2012:BW9883](#) 27-06-2012

Rabobank/TwentyNine BV

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBMAA:2012:BW9953](#) 20-06-2012

Wolder Beheer/voormalig bestuurder

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBSGR:2012:BW7935](#) 11-06-2012

Stichting As-Soennah

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBARN:2012:BW1378](#) 28-03-2012

De Steeg/Alpha Nova

Uitspraken zonder ECLI

[- onbekend -](#)

Nieuwekerk Install q.q./Innovent

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[- onbekend -](#)

Uni-invest

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Vereniging Martijn

Verbodenverklaring Vereniging Martijn. De rechtbank overweegt dat de werkzaamheid van de Vereniging Martijn in strijd is met de openbare orde. Ingevolge art. 2:20 BW verklaart de rechtbank haar verboden, ontbindt haar en benoemt een vereffenaar

Het Openbaar Ministerie verzoekt de rechtbank de Vereniging Martijn verboden te verklaren en te ontbinden op grond van art. 2:20 BW en om een vereffenaar te benoemen. Het Openbaar Ministerie stelt dat de Vereniging Martijn kinderen bedreigt in hun lichamelijke, emotionele en seksuele integriteit en de rechten en vrijheden van deze kwetsbare groep aantast en dat dit op een zodanige wijze plaatsvindt dat er strijd is met de openbare orde in de zin van art. 2:20 BW.

De rechtbank oordeelt dat de werkzaamheid van de Vereniging Martijn, gezien vanuit de onderlinge samenhang en het onderlinge verband van het op de webpagina's van haar website aangeboden materiaal en haar opvattingen zoals haar bestuursleden die openbaar maken, er blijk van geeft dat de Vereniging Martijn voor haar leden nastreeft om seksueel contact te kunnen hebben met kinderen en de Vereniging Martijn daartoe dat seksuele contact verheerlijkt en voorstelt als iets wat normaal en acceptabel is of zou moeten zijn. Het is dat streven dat een ernstige inbreuk vormt op de geldende fundamentele waarden binnen onze samenleving en daarom indruist tegen onze rechtsorde. De Vereniging Martijn creëert of draagt daarmee bij aan het bestaan van een subcultuur waarbinnen seksuele handelingen tussen volwassenen en kinderen als normaal en acceptabel gelden. Daarmee tast de Vereniging Martijn de rechten van kinderen aan. De bescherming van de seksuele integriteit van kinderen vormt onmiskenbaar één van de meest wezenlijke beginselen van onze rechtsorde. De Nederlandse rechtsstaat behoort bovendien vanuit internationaal rechtelijk perspectief voor die inbreuk geen ruimte te bieden.

De rechtbank stelt voorop dat het uitdragen van in de ogen van velen ongewenste opvattingen op zichzelf genomen geen grond geeft om tot een verbodenverklaring en ontbinding te komen van de Vereniging Martijn. Het recht van vereniging en het recht van vrije meningsuiting komt

toe aan een ieder en daarom ook aan diegenen die seksuele gevoelens voor kinderen hebben. Dit doet er echter niet aan af dat de werkzaamheid van de Vereniging Martijn inbreuk maakt op de algemeen aanvaarde grondvesten van ons rechtsstelsel en deze werkzaamheid daarom in strijd is met de openbare orde. De rechtbank zal op die grond de Vereniging Martijn verboden verklaren en haar ontbinden. De ontbinding brengt met zich dat het vermogen van de Vereniging Martijn moet worden vereffend. In de verbodenverklaring en de ontbinding ziet de rechtbank aanleiding om een vereffenaar te benoemen, zodat bestuursleden-vereffenaars van rechtswege defungeren.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 27-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RBASS:2012:BW9477

Zaaknummer: 90511 / HA RK 11-230

Wetsartikelen: 2:20 BW

RECHTSPRAAK

Rabobank/TwentyNine BV

Borgstelling door echtgenote rechtsgeldig vernietigd op grond van artikel 1:88 lid 1 aanhef en onder c jo. artikel 1:89 BW. De uitzondering van artikel 1:88 lid 5 BW gaat niet op

X is bestuurder en enig aandeelhouder van TwentyNine B.V. ("TwentyNine"), welke vennootschap vijftig procent van de aandelen in 3 Kozijnen hield. De overige vijftig procent van de aandelen in 3 Kozijnen was tot dat moment in handen van M, via diens vennootschap A BV. TwentyNine was enig bestuurder van 3 Kozijnen.

Op 26 november 2009, 11 februari 2010 en 18 mei 2010, heeft 3 Kozijnen met Rabobank een overeenkomst gesloten voor een kredietfaciliteit. X heeft elke keer na de kredietfaciliteitsovereenkomst borgaktes ondertekend, waarmee hij zich tot een bepaald bedrag borg heeft gesteld voor al hetgeen Rabobank uit welke hoofde dan ook van 3 Kozijnen te vorderen heeft .

De toenmalige echtgenote van X heeft de laatste twee borgaktes niet meegetekend. Zij vernietigt de borgakte wegens het ontbreken van de toestemming als bedoeld in artikel 1:88 BW.

Rabobank betwist dat voor het aangaan van de borgstelling door X toestemming van zijn toenmalige echtgenote was vereist, omdat het krediet waarvoor de zekerheid is verstrekt, zou zijn aangegaan ten behoeve van de normale bedrijfsuitoefening van 3 Kozijnen.

De Rechtbank oordeelt dat op grond van het bepaalde in artikel 1:88 lid 1 aanhef en onder c BW een echtgenoot de toestemming van de andere echtgenoot behoeft voor overeenkomsten die ertoe strekken dat hij, anders dan in de normale uitoefening van zijn beroep of bedrijf, zich als borg of hoofdelijk medeschuldenaar verbindt. Een rechtshandeling die een echtgenoot in strijd met dit heeft verricht, is door de andere echtgenoot vernietigbaar. De uitzondering hierop ziet op rechtshandelingen die voor het door de betrokkene uitgeoefende beroep op bedrijf kenmerkend zijn in die zin dat zij in de normale uitoefening daarvan plegen te worden verricht (restrictieve uitleg). Onvoldoende is dat het belang van het bedrijf is gediend met de

gestelde zekerheid. De door X verschaft borgstelling valt niet onder het restrictief uit te leggen begrip “in de normale uitoefening van zijn beroep of bedrijf”.

In artikel 1:88 lid 5 BW is echter een uitzondering op de hoofdregel opgenomen. De vereisten van artikel 1:88 lid 5 BW, dienen te worden uitgelegd dat toestemming van de echtgenoot niet vereist is in gevallen waarin, vergelijkbaar met de situatie van een eenmanszaak of vennootschap onder firma, de bestuurder zo nauw verbonden is met de onderneming dat hij in de praktijk als ondernemer kan gelden, doordat hij zeggenschap uitoefent en financieel belang heeft bij de bedrijfsresultaten van de vennootschap ten behoeve waarvan hij zich als hoofdelijk medeschuldenaar verbindt (vgl. HR 8 oktober 2010, NJ 2011/30). Het gaat in de gevallen waarop lid 5 ziet om een vennootschap die formeel een ander is, maar die in werkelijkheid een bedrijfsactiviteit van de hoofdelijk verbonden ondernemer zelf is.

De uitzondering van artikel 1:88 lid 5 BW gaat niet op, omdat X niet de meerderheid van de aandelen in 3 Kozijnen hield, en niet gezegd kan worden dat hij de zeggenschap over de vennootschap uitoefende in de zin dat de vennootschap slechts formeel een ander is. Als enig bestuurder met de helft van de aandelen was hij afhankelijk van de andere aandeelhouder, zoals blijkt uit de stukken (aan het aangaan van het krediet lag een aandeelhoudersbesluit ten grondslag). De borgakte was derhalve op grond van de hoofdregel van artikel 1:88 lid 1 aanhef en onder c jo. artikel 1:89 BW vernietigbaar en is rechtsgeldig vernietigd door de echtgenote van X. De vordering van Rabobank zal daarom worden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 27-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RBHAA:2012:BW9883

Zaaknummer: 188465 / HA ZA 12-16

Wetsartikelen: 1:88 BW en 1:89 BW

RECHTSPRAAK

Afwikkeling familiemaatschap

***Fiscale consequenties van afspraak afwikkeling van een maatschap.
Het enkele feit dat eiser zich die consequenties niet goed heeft
gerealiseerd rechtvaardigt - als het al waar is - niet dat zij een
vordering heeft op de voormalige maten***

Partijen zijn alle geboren uit het huwelijk X. De vader had een agrarisch bedrijf dat hij enige tijd voor zijn overlijden heeft ingebracht in een maatschap, waaraan hij samen met de moeder en de kinderen deelnam.

Na het overlijden van de vader trad dochter Y uit de maatschap, om welke reden partijen bij notariële akte ten aanzien van de erfdelen een regeling hebben getroffen. De akte bevat kort gezegd een bepaling inhoudende dat indien de overgebleven maten het door hen verkregen melkquotum zouden vervreemden, zij verplicht zijn om aan Y een bedrag te voldoen. Het melkquotum wordt verkocht. Y heeft recht op een bepaald bedrag. In de akte is geen passage opgenomen over inhouding van te verrekenen belasting.

De overige kinderen verzochten Y een keuze te maken uit twee opties ter fiscale afwikkeling. Op advies van haar accountant heeft Y gekozen voor de fiscale optie waarbij een bedrag in mindering is gebracht, uitgaande van een belastingclaim. Een netto bedrag werd uitgekeerd aan Y. Y vordert betaling van de overige kinderen van het in mindering gebrachte bedrag in verband met het betalen van belastingen.

De rechtbank wijst de vordering van Y toe, kort gezegd omdat de betalingsafspraken tussen partijen volgens haar zo dient te worden uitgelegd dat Y redelijkerwijs niet anders kon en mocht begrijpen dan dat de maatschap de belasting op haar aandeel zou inhouden en vervolgens zou afdragen aan de belastingdienst en dat, nu (nog) niet aan die voorwaarde is voldaan, Y zich aan haar instemming met die belastinginhouding niet langer gebonden hoeft te achten.

Het hof overweegt echter dat de rechtbank in de stellingen van Y ingelezen heeft dat de betalingsafspraken aldus moeten worden uitgelegd dat de belasting direct zou worden

afgedragen, zodat de fiscale afwikkeling 'finaal geregeld' zou zijn en, nu dat niet was gebeurd, de voorwaarde waaronder Y haar instemming met de belastinginhouding heeft verleend niet werd vervuld, zodat het ingehouden bedrag alsnog aan Y diende te worden uitgekeerd. De overige kinderen bestrijden de zienswijze van de rechtbank met betrekking tot de betalingsafpraak. Het hof is van oordeel dat de zienswijze ook niet voor de hand ligt, terwijl Y ongeacht de grief jegens die zienswijze geen feiten en omstandigheden heeft aangevoerd die de zienswijze staven, zodat deze niet wordt gevolgd.

Het hof overweegt dat Y zelf aanvoert dat zij heeft gekozen voor de uitbetaling van een netto bedrag. Gelet op die afspraak valt niet in te zien op basis waarvan Y nog betaling kan vorderen van het genoemde bedrag. Een dergelijke vordering komt haar op grond van de gemaakte afspraken niet toe enkel en alleen omdat zij over de fiscale modaliteiten onvoldoende geïnformeerd zou zijn geweest en achteraf liever voor een lijfrente zou hebben gekozen, of omdat zij het risico zou lopen te zijner tijd nog met de fiscus te moeten afrekenen. Dat risico is - als het al reëel is - met de gemaakte keuze gegeven. Het hof vernietigt het vonnis waarvan beroep.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 26-06-2012

ECLI: ECLI:NL:GHARN:2012:BW9723

Zaaknummer: 200.089.830/01

RECHTSPRAAK

Wolder Beheer/voormalig bestuurder

Toekenning ontslagvergoeding is als sequeel van of accessoir aan de bevoegdheid tot ontslag van een bestuurder voorbehouden aan de AVA. Besluit tot toekenning van de ontslagvergoeding door de bestuurder is nietig ex art. 2:14 BW. Tegenstrijdig belang is weggeschreven in de statuten. Het niet in acht nemen van de informatieplicht ex art. 2:256 (tweede zin) BW tast de bevoegdheid tot vertegenwoordiging van de BV door de bestuurder niet aan, maar maakt het besluit slechts vernietigbaar ex art. 2:15 BW

Wolder Beheer BV is in 1977 opgericht door vader en moeder. Na hun overlijden zijn alle aandelen in handen gekomen van hun vijf kinderen, en wel ieder voor een gelijk deel (20%). Kind 1 is bestuurder geweest van Wolder Beheer. Daarnaast houdt hij 30% van de aandelen in Samba Oil BV. Tevens is hij enig aandeelhouder van Asgard BV, waarvan zijn echtgenote (enig) bestuurder is. Kind 1 is ook bestuurder en (enig) aandeelhouder van Trifonius BV, welke vennootschap op haar beurt weer bestuurder is van De Zonneberg BV. Bij vaststellingsovereenkomst zijn Wolder Beheer (vertegenwoordigd door haar bestuurder kind 1) en kind 1 overeengekomen dat de dienstbetrekking van kind 1 wordt beëindigd per 11 oktober 2008. Daarbij heeft Wolder Beheer een vergoeding van € 9.000,00 netto aan hem toegekend "ter compensatie van geleden en te lijden materiële en immateriële schade." In de jaren daarvoor hebben een aantal transacties plaatsgevonden tussen Wolder Beheer (vertegenwoordigd door kind 1) en Samba Oil, Asgard en De Zonneberg. Wolder Beheer vecht na het vertrek van kind 1 de voornoemde besluiten aan. Wolder Beheer heeft zijn vordering jegens kind 1 als voormalig bestuurder gebaseerd op art. 2:9 BW en 6:162 BW.

Ten eerste heeft Wolder Beheer gesteld dat de AVA nooit heeft ingestemd met, en bezwaar heeft gemaakt tegen, de toekenning door Wolder Beheer (vertegenwoordigd door haar bestuurder kind 1) van een vergoeding aan kind 1.

Ten tweede heeft Wolder Beheer gesteld dat de wasstraat, die kind 1 nog geen twee weken

voordat hij aftrad als bestuurder van Wolder Beheer had overgenomen van Asgard zowel technisch als fiscaal was afgeschreven. Het belangrijkste bestanddeel, de 'roll-over autowasmachine', was "volstrekt waardeloos".

Ten derde heeft Wolder Beheer gesteld dat De Zonneberg – die zoals gezegd wordt bestuurd door Trifonius, welke op haar beurt wordt bestuurd door enig aandeelhouder kind 1 – een bedrag ten onrechte bij Wolder Beheer heeft gedeclareerd.

Volgens Wolder Beheer was sprake van een tegenstrijdig belang zoals bedoeld in art. 2:256 BW. Hoewel het tegenstrijdig belang in de statuten is weggeschreven, is de bestuurder ex art. 2:256 BW verplicht de AVA zo tijdig te informeren over de aanwezigheid van een tegenstrijdig belang, dat de AVA haar aanwijsbevoegdheid krachtens dit artikel (laatste zin) kan uitoefenen. Kind 1 heeft zich echter nooit van die informatieplicht gekweten, zodat de rechtshandelingen die zijn verricht op grond van het tegenstrijdig belang nietig zijn.

De rechtbank: Ten aanzien van het eerste onderdeel van de vordering van Wolder Beheer stelt de rechtbank voorop dat uit art. 2:244 BW respectievelijk art. 16 lid 3 van de statuten volgt dat de AVA in de onderhavige zaak het bevoegde orgaan is om de bestuurder te ontslaan. Dit impliceert dat ook het vaststellen van een aan de beëindiging van een arbeidsovereenkomst gekoppelde vergoeding (in welke vorm ook) tot de, in dit geval exclusieve, bevoegdheid van de AVA behoort. Een dergelijke vergoeding dient immers te worden aangemerkt als accessoir aan of als sequeel van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst, buiten welke deze geen bestaansrecht heeft. Dat in dit geval geen sprake is van ontslag van de bestuurder, maar de dienstbetrekking bij overeenkomst is geëindigd, maakt dat niet anders, nu een statutair directeur anders de dwingendrechtelijke regels van Boek 2 van het BW (zie art. 2:25 BW) eenvoudig zou kunnen omzeilen. Hieruit volgt dat kind 1 als bestuurder van Wolder Beheer niet bevoegd was de vergoeding aan zich zelf als werknemer van Wolder Beheer toe te kennen. In het licht van het een en ander is het betreffende besluit genomen in strijd met de wettelijke of statutaire bepalingen die de bevoegdheid van de verschillende organen van de BV regelen, zodat de gewraakte rechtshandeling c.q. het besluit tot toekenning van de vergoeding van € 9.000,00 netto aan kind ex art. 2:14 BW nietig is.

Ten aanzien van het tweede deel van de vordering stelt de rechtbank voorop dat een eventueel (in dit geval indirect) tegenstrijdig belang van kind 1 in artikel 17 lid 2 van de statuten van Wolder Beheer is weggeschreven. Met deze bepaling wordt in afwijking van art. 2:256 (eerste zin) BW – een voorschrift van regelend recht – niet afgedaan aan de vertegenwoordigingsbevoegdheid van kind 1, nu niet is gesteld of anderszins is gebleken dat de AVA gebruik heeft gemaakt van haar – dwingendrechtelijke – bevoegdheid een of meer personen aan te wijzen om Wolder Beheer bij de gestelde rechtshandelingen te

vertegenwoordigen. Hoewel aan Wolder Beheer moet worden toegegeven dat op het bestuur van een vennootschap in het algemeen de verplichting rust de AVA zo tijdig te informeren over de aanwezigheid van een tegenstrijdig belang dat de AVA in de gelegenheid wordt gesteld haar bevoegdheid ex art. 2:256 (tweede zin) BW uit te oefenen, impliceert dit niet dat bij verzuim van die verplichting sprake is van vertegenwoordigingsonbevoegdheid, op grond waarvan de desbetreffende rechtshandeling nietig is. Wel is het in dat geval mogelijk een beroep te doen op de vernietigbaarheid van het desbetreffende bestuursbesluit. Gesteld noch gebleken is dat dit beroep is gedaan binnen een jaar na het einde van de dag, waarop hetzij aan de betreffende besluiten voldoende bekendheid is gegeven, hetzij de belanghebbenden hiervan kennis hebben genomen of daarvan zijn verwittigd, zodat ingevolge (het ambtshalve toe te passen) art. 2:15, lid 5 BW die bevoegdheid is vervallen. Dat de betreffende besluiten van Wolder Beheer (vertegenwoordigd door haar bestuurder kind 1) gelet op het voorgaande onaantastbaar zijn geworden, impliceert echter niet dat Wolder Beheer thans geen actie uit art. 2:9 BW meer kan instellen om de besluiten via die weg, althans in hun gevolgen, aan te tasten. Aansprakelijkheid in de zin van dit artikel is (pas) aan de orde bij een onmiskenbare, duidelijke tekortkoming van de bestuurder in de vervulling van de hem opgedragen taak. Er moet met andere woorden sprake zijn van een ernstig verwijt aan de bestuurder. Bij de beoordeling of de bestuurder een ernstig verwijt treft, moeten alle omstandigheden van het geval worden betrokken. Dit impliceert dat alsnog de (hiervóór) nog niet beantwoorde vragen of sprake is geweest van een (indirect) tegenstrijdig belang en, zo ja, kind 1 de AVA tijdig en naar behoren hierover heeft geïnformeerd, moeten worden beantwoord. Daarbij dient tevens in aanmerking te worden genomen de vraag of de vennootschap bij een zodanig tegenstrijdig belang is benadeeld. Gelet hierop dient de in dit verband door Wolder Beheer gestelde schade van € 18.000,00 exclusief BTW, zijnde de overnamesom van de wasstraat die Wolder Beheer aan Asgard heeft betaald bij de beëindiging van de huurovereenkomst, nader onder de loep te worden genomen. Ter beantwoording van de vraag welke marktwaarde de wasstraat had is de rechtbank voornemens een deskundige te benoemen. In afwachting hiervan zal iedere verdere beslissing ten aanzien van het tweede deel van de vordering worden aangehouden.

Ten aanzien van het derde deel van de vordering, zijnde € 9.145,00 exclusief BTW, heeft kind 1 erkend dat De Zonneberg de door Wolder Beheer gestelde kosten bij haar heeft gedeclareerd. Die declaraties (over de boekjaren 2002 tot en met 2008) kunnen worden onderscheiden in declaraties van kosten ter zake onderhoudswerkzaamheden en overige werkzaamheden.

Ten aanzien van de eerste categorie werkzaamheden heeft Wolder Beheer de vraag opgeworpen hoe het kan dat een belastingadviesbureau als De Zonneberg onderhoudskosten bij Wolder Beheer in rekening heeft gebracht. Op deze vraag heeft kind 1 geen behoorlijk antwoord gegeven, zodat alleen al hierom voldoende aannemelijk is dat De Zonneberg de

onderhoudskosten ten onrechte heeft gedeclareerd.

Ten aanzien van de tweede categorie werkzaamheden onderschrijft de rechtbank de stelling van Wolder Beheer dat dit werkzaamheden zijn die tot de taak en bevoegdheid horen van het bestuur. Het bestuur van de vennootschap heeft niet alleen de leiding bij de dagelijkse gang van zaken, het moet ook plannen maken voor de toekomst, strategie bepalen en beleid uitstippelen waarbij, over het algemeen, niet alleen de uitvoering maar ook de daaraan voorafgaande besluitvorming in zijn handen liggen. In dit licht kan van geen van de werkzaamheden die op de betreffende declaraties zijn vermeld worden gezegd dat zij buiten het taakgebied van het bestuur van Wolder Beheer in de persoon van haar bestuurder kind 1 vielen. Nu de bestuurder voor die werkzaamheden loon ontving, staat vast dat De Zonneberg (ook) deze kosten ten onrechte bij Wolder Beheer heeft gedeclareerd. Toen kind 1 namens Wolder Beheer zaken deed met De Zonneberg, onder andere door de kennelijk uit hoofde van opdracht verstrekke declaraties aan de Zonneberg te voldoen, was hij bestuurder en enig aandeelhouder van Trifonius, welke vennootschap bestuurder is van De Zonneberg. Reeds deze omstandigheid maakt dat sprake was van zodanig onverenigbare belangen dat in redelijkheid kan worden betwijfeld of kind 1 zich bij zijn handelen uitsluitend heeft laten leiden door het belang van Wolder Beheer met de daaraan verbonden tankstation met wasstraat, zodat sprake is geweest van een (indirect) tegenstrijdig belang. Dit spreekt temeer, nu De Zonneberg zoals reeds overwogen de hiervoor bedoelde kosten ten onrechte bij Wolder Beheer heeft gedeclareerd, ten gevolge waarvan Wolder Beheer is benadeeld en De Zonneberg – en daarmee kind 1 zelf – voordeel heeft genoten. Dat het tegenstrijdig belang in de statuten van Wolder Beheer is weggeschreven, heeft weliswaar tot gevolg dat de betreffende rechtshandelingen van kind 1 namens Wolder Beheer niet nietig zijn maar brengt niet mee dat Wolder Beheer daarmee het instrument van art. 2:9 BW uit handen geslagen wordt. Immers, niet gebleken is dat kind 1 als bestuurder van Wolder Beheer voorafgaande aan het aangaan van de overeenkomsten met De Zonneberg de AVA van Wolder Beheer hieromtrent heeft geïnformeerd dan wel dat anderszins overleg hierover heeft plaatsgevonden. Onder deze omstandigheden had dit wel op de weg van kind 1 als bestuurder van Wolder Beheer gelegen. Door dit na te laten heeft hij gehandeld in strijd met de in het algemeen op de bestuurder rustende plicht om de AVA zo tijdig te informeren, dat deze gebruik kan maken van haar dwingendrechtelijke bevoegdheid een of meer personen aan te wijzen om de vennootschap te vertegenwoordigen bij een tegenstrijdig belang. Het ten gevolge hiervan voor Wolder Beheer ontstane nadeel en, als spiegelbeeld, het voordeel voor De Zonneberg en kind 1 zelf, maken dat deze tekortkoming zo onmiskenbaar is, dat hierover bij geen redelijk oordelend en verstandig ondernemer twijfel kan bestaan. In dit licht dient kind 1 ter zake hiervan een ernstig verwijt te worden gemaakt. Voor de schade die Wolder Beheer door deze tekortkoming van kind 1 heeft geleden is hij dan ook aansprakelijk, zodat hij € 9.145,00 exclusief BTW aan schadevergoeding

aan Wolder Beheer dient te betalen.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 20-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RBMAA:2012:BW9953

Zaaknummer: 154835 / HA-ZA 10-1127

Wetsartikelen: 2:9 BW, 2:14 BW, 2:15 BW, 2:256 BW en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

TRE II

Bestuurdersaansprakelijkheid. Het handelen van de (indirect) bestuurder is zodanig onzorgvuldig dat hem daarvan persoonlijk een ernstig verwijt kan worden gemaakt. Bestuurder is aansprakelijk voor de schade van geïntimeerden

X en Y hebben een geldlening verstrekt aan TRE II tot realisatie van een onroerend goed project in Turkije. A is (indirect) feitelijk bestuurder. De TRE vennootschap(pen) kunnen niet meer voortgaan met het terugbetalen van de lening(en). X en Y vorderen terugbetaling van de lening.

Het hof overweegt dat niet in geschil is dat op TRE II de verplichting rust het bedrag van € 50.000,- te vermeerderen met rente en te verminderen met € 13.200,- aan X en Y te betalen en dat TRE II hiertoe niet in staat is en ter zake geen verhaal biedt. A is als (indirect) bestuurder aansprakelijk voor de schade van X en Y, indien A wist of redelijkerwijze had behoren te begrijpen dat de door hem bewerkstelligde althans toegelaten transacties tot gevolg zouden hebben dat TRE II haar verplichtingen jegens X en Y niet zou kunnen nakomen en ook geen verhaal zou bieden voor de als gevolg daarvan optredende schade. In dat geval is zijn handelen als (indirect) bestuurder zodanig onzorgvuldig dat hem daarvan persoonlijk een ernstig verwijt kan worden gemaakt.

A stelt in de memorie van grieven dat de Amerikaanse hypothekencrisis uitbrak, die daarna zou omslaan in de wereldwijde kredietcrisis. In de verwachting, dat alles zich nog ten goede zou keren, heeft TRE Turkije II gelden, die zij op dat moment nog niet kon aanwenden voor de realisering van het project voor een deel geleend aan andere Turkse TRE vennootschappen, niet in de laatste plaats, omdat die gelden dan rendement zouden opleveren. Op dat moment ging TRE er nog van uit dat de winsten nog steeds realiseerbaar waren en bovendien geloofde TRE natuurlijk zelf ook in haar producten, zodat zij er geen enkel bezwaar in zag om tijdelijk gelden aan andere TRE vennootschappen ter beschikking te stellen. Echter de kredietcrisis zette door, als gevolg waarvan de verkoop stagneerde, aldus nog steeds A.

Het hof oordeelt echter dat mede op grond van de door hem genoemde hypotheeken- en

kredietcrisis A er ten tijde van de transacties ernstig rekening mee had moeten houden dat TRE Turkije I en TRE Turkije V de door TRE Turkije II geleende bedragen niet, laat staan op korte termijn, zouden terugbetalen. Voorts heeft TRE Turkije II een lening afgelost, kort voordat TRE II X en Y en andere obligatiehouders heeft meegedeeld dat de TRE-vennootschappen niet aan hun rente- en aflossingsverplichtingen konden voldoen. Als gevolg van de transacties zijn de financiële middelen van TRE Turkije II ten goede gekomen aan andere TRE-vennootschappen, waarvan A niet alleen (indirect) bestuurder maar ook (indirect) aandeelhouder was. A had derhalve als (indirect) aandeelhouder van TRE Turkije I en TRE Turkije V een eigen persoonlijk belang bij de transacties

Op grond van genoemde feiten en omstandigheden is het hof van oordeel dat A als (indirect) bestuurder van TRE Turkije II en TRE II wist of redelijkerwijze had behoren te begrijpen dat de door hem bewerkstelligde althans toegelaten transacties tot gevolg hadden dat TRE Turkije II het project niet kon realiseren, dat daarmee elke kans dat TRE II aan haar verplichtingen jegens X en Y zou voldoen illusoir werd en dat TRE II ook geen verhaal bood voor de als gevolg daarvan optredende schade. Bijgevolg is het handelen van A als (indirect) bestuurder zodanig onzorgvuldig dat hem daarvan persoonlijk een ernstig verwijt kan worden gemaakt en is hij aansprakelijk voor de schade van X en Y.

Het hof bekrachtigt het bestreden vonnis van de rechtbank.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 27-03-2012

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2012:BW9465

Zaaknummer: 200.077.859/01

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Nieuwekerk Install q.q./Innovent

Ongeoorloofd kasrondje. De rechtbank is van oordeel dat niet is voldaan aan de stortingsplicht, nu het gestorte bedrag nog vóór de oprichtingsdatum van de vennootschap volledig is teruggestort op de rekening van de enig aandeelhouder die het bedrag eerst enkele dagen daarvoor had gestort. De bestuurder is naast de failliet hoofdelijk aansprakelijk is ex artikel 2:180 lid 2 sub b BW

A is bestuurder en enig aandeelhouder van X B.V. X B.V. heeft een bedrijf opgericht onder de naam Innovent. Innovent heeft (besloten) een nieuwe vennootschap op te richten, te weten Innovent Luchttechniek West B.V. (hierna: West). Op 7 februari 2008 heeft X B.V. een bedrag van € 18.000 overgemaakt op de rekening van West i.o. onder vermelding van 'kapitaalstorting'. Op 11 februari 2008 is dit bedrag teruggestort op de rekening van X B.V. onder vermelding van 'conform uw opdracht'. Op 3 maart 2008 is de nieuwe vennootschap West opgericht met X B.V. als bestuurder en enig aandeelhouder. Op 13 maart 2009 zijn alle aandelen van West overgedragen aan Innovent Holding B.V. (hierna Innovent Holding). Op 4 januari 2011 is op eigen aangifte van West, dat inmiddels de naam Nieuwekerk Install B.V. heeft gekregen, het faillissement uitgesproken.

De rechtbank stelt vast dat het gestorte bedrag nog vóór de oprichtingsdatum van de vennootschap volledig is teruggestort op de rekening van de enig aandeelhouder die het bedrag eerst enkele dagen daarvoor had gestort. Niet duidelijk is of de op te richten vennootschap na de terugstorting nog over het geld kon beschikken. Uit de terugboeking "conform opdracht" blijkt niet dat het ging om een lening. Uit de jaarstukken van de vennootschappen blijkt niet dat de terugboeking van het stortingsbedrag is gedaan ten titel van een zakelijke lening. Verder is niet bekend of renteafspraken zijn gemaakt of rentebetalingen hebben plaatsgevonden. De rechtbank is van oordeel dat niet is voldaan aan de stortingsplicht ex artikel 2:178 lid 2 BW en dat X B.V. daarom als bestuurder naast de failliet hoofdelijk aansprakelijk is ex artikel 2:180 lid 2 sub b BW.

De jaarrekening van de failliet over het boekjaar 2008 pas op 3 januari 2011 openbaar is

gemaakt door deponering bij het handelsregister. De termijn voor openbaarmaking voorgeschreven in artikel 2:394 lid 3 BW is derhalve met bijna een jaar overschreden. Deze termijnoverschrijding kan hier niet worden aangemerkt als een onbelangrijk verzuim in de taakvervulling van X B.V. als bestuurder. Rechtsens staat dan ook vast dat X B.V. haar taak als bestuurder onbehoorlijk heeft vervuld. Deze onbehoorlijke taakvervulling wordt ingevolge artikel 2:248 lid 2 BW vermoed een belangrijke oorzaak te zijn van het faillissement. X B.V. is daarom op grond van het bepaalde in artikel 2:248 lid 1 juncto 2:394 BW aansprakelijk voor het tekort in het faillissement.

Gezien het voorgaande luidt de conclusie dat A als bestuurder van X B.V. hoofdelijk aansprakelijk is voor het boedeltekort ingevolge artikel 2:11 BW, in samenhang met de artikelen 2:248 en 2:394 BW. Voor het deel van het boedeltekort dat bestaat uit verplichtingen uit verrichte handelingen is A tevens hoofdelijk aansprakelijk ingevolge artikel 2:11 BW en artikel 2:180 lid 2 sub b BW.

Innovent Holding en X B.V. zullen als aandeelhouders van de failliet hoofdelijk worden veroordeeld tot betaling van € 18.000 ten titel van volstorting van de aandelen van de failliet.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

New World Resources

Uitspraak Ondernemingskamer d.d. 19 juni 2012 New World Resources PLC. Vaststelling prijs van de aandelen na openbaar bod. De door het openbaar bod en deze uitkoopprocedure tot stand te brengen wijziging in de vennootschappelijke structuur van de NWR Groep brengt geen wijziging in de onderneming, de strategie, de werknemers, het bestuur of het dividendbeleid van de NWR Groep. De OK neemt bij het bepalen van de prijs van de over te dragen aandelen tot uitgangspunt dat de waarde van een aandeel A in NWR NV (op enig moment) gelijk is aan de waarde van een aandeel A in NWR Plc (op datzelfde moment)

Het geplaatste kapitaal van New World Resources NV (hierna: NWR NV)

bestaat uit aandelen A en aandelen B. Met het oogmerk opgenomen te worden in de beursindex FTSE 250 heeft NWR NV besloten haar zetel te verplaatsen naar het Verenigd Koninkrijk en daartoe een nieuwe vennootschap op te richten naar Engels recht, te weten New World Resources Plc (hierna: NWR Plc), welke, in verband met de “new corporate structure” alle aandelen A en aandelen B in NWR NV zou moeten verkrijgen. NWR Plc heeft op 11 april 2011 een openbaar bod uitgebracht op alle aandelen A in NWR NV. De biedprijs bedroeg één nieuw aandeel A in NWR Plc voor één aandeel A NWR NV. De oorspronkelijke aanmeldingstermijn liep af op 5 mei 2011. De aanmeldingstermijn is vervolgens vier keer verlengd en liep uiteindelijk af op 30 juni 2011. Op 6 mei 2011 zijn de aandelen B in NWR NV overgedragen aan NWR Plc tegen uitgifte door NWR Plc van een gelijk aantal aandelen B in NWR Plc. De aandelen A in NWR NV zijn thans genoteerd aan de Warsaw Stock Exchange en waren tot 6 juni 2011 ook genoteerd aan de London Stock Exchange en de Prague Stock Exchange. De aandelen B in NWR NV zijn niet genoteerd en zijn dat ook nooit geweest. De aandelen A in NWR Plc zijn sinds 6 mei 2011 genoteerd aan de London Stock Exchange en de Prague Stock Exchange en sinds 9 mei 2011 aan de Warsaw Stock Exchange. Sinds 17 juni 2011 is NWR Plc opgenomen in de FTSE 250 index van de London Stock Exchange.

NWR Plc heeft haar vordering tot overdracht aan NWR Plc van alle geplaatste aandelen A in het kapitaal van NWR NV primair gegrond op art. 2:359c BW. Als houder van de resterende aandelen zijn onder meer gedagvaard The Bank of New York Depository (Nominees) Ltd. en Compsutershare Company Nominees Ltd.

De OK overweegt dat de vordering van NWR Plc in beginsel gebaseerd kan worden op 2:359c BW, omdat NWR NV ten tijde van het uitbrengen van het openbaar bod een vennootschap was waarvan de aandelen waren toegelaten tot de handel op een gereguleerde markt zoals bedoeld in art. 2:359a lid 1 BW. De Ondernemingskamer stelt vast dat aan elk van de vereisten van art. 2:359c lid 2 BW is voldaan. De vordering van NWR Plc kan in beginsel worden toegewezen. De vaststelling van de door haar te betalen prijs voor de over te dragen aandelen resteert nog slechts. In verband met een sterke daling van de beurskoers van de aandelen A in NWR Plc, heeft NWR Plc haar eis aldus gewijzigd dat haar primaire vordering er thans kort gezegd toe strekt dat de Ondernemingskamer de prijs per over te dragen aandeel A in NWR NV vaststelt op het equivalent in euro van de prijs per aandeel A in NWR Plc aan de Prague Stock Exchange bij sluiting van de laatste handelsdag voorafgaand aan het te dezen te wijzen arrest. De OK besluit hieromtrent het volgende. Het samenstel van het openbaar bod en deze uitkoopprocedure vloeit voort uit het besluit van NWR NV om haar zetel te verplaatsen naar het Verenigd Koninkrijk teneinde opgenomen te worden in de beursindex FTSE 250. NWR NV kon niet worden opgenomen in de beursindex FTSE 250 omdat zij niet voldeed aan de voorwaarde, gesteld in de FTSE Ground Rules for the Management of the UK Series of the FTSE Actuaries Share Indices aan niet in het Verenigd Koninkrijk geïncorporeerde vennootschappen, dat er een free float van tenminste 50% van de betrokken geplaatste aandelen is. Immers, ongeveer 63,57% van de geplaatste aandelen A in NWR NV was in handen van BXR Mining B.V. en de free float was beperkt tot de overige 36,43% van de aandelen A in NWR NV.

NWR NV en NWR Plc beogen met het openbaar bod en deze uitkoopprocedure te bewerkstelligen dat NWR Plc, daartoe opgericht op 30 maart 2011, alle aandelen in NWR NV zal houden en aldus de nieuwe moedervenootschap van de NWR Groep zal zijn. Voor NWR Plc geldt de genoemde voorwaarde niet omdat zij in het Verenigd Koninkrijk is geïncorporeerd. Het aantal geplaatste aandelen A in NWR Plc is gelijk aan het aantal aandelen A dat NWR Plc houdt in NWR NV en de nominale waarde van de aandelen A in NWR Plc is gelijk aan de nominale waarde van de aandelen A in NWR NV. NWR Plc heeft voor het overige nagenoeg geen activa of passiva. De door het openbaar bod en deze uitkoopprocedure tot stand te brengen wijziging in de vennootschappelijke structuur van de NWR Groep brengt geen wijziging in de onderneming, de strategie, de werknemers, het bestuur of het dividendbeleid van de NWR Groep. Door aanvaarding van het bod verkrijgt een houder van

aandelen A in NWR NV feitelijk dezelfde proportionele directe en indirecte belangen in de NWR Group, alsdan belichaamd in aandelen A in NWR Plc, als hij voordien had. Op grond van deze voor dit geval kenmerkende omstandigheden zal de OK bij het bepalen van de prijs van de over te dragen aandelen tot uitgangspunt nemen dat de waarde van een aandeel A in NWR NV (op enig moment) gelijk is aan de waarde van een aandeel A in NWR Plc (op datzelfde moment). Dit uitgangspunt vindt steun in de omstandigheid dat 98,99% van de aandelen A in NWR die werden gehouden door anderen dan BXR Mining B.V. zijn aangemeld onder het bod. De door de OK vast te stellen prijs voor de over te dragen aandelen A in NWR NV dient in geld te luiden. Omdat de aandelen A in NWR Plc zijn toegelaten tot de handel op gereguleerde markten, te weten de London Stock Exchange, de Prague Stock Exchange en de Warsaw Stock Exchange, kan voor de vaststelling van de waarde van die aandelen worden aangesloten bij de beurskoers, meer in het bijzonder de beurskoers aan de Prague Stock Exchange omdat, zoals NWR Plc genoegzaam heeft gesteld, het handelsvolume van het aandeel A in NWR Plc daar het grootst is. NWR Plc heeft gesteld dat de beursnotering van aandelen A in NWR NV aan de Warsaw Stock Exchange nog niet is beëindigd ondanks het geringe aantal aandelen A in NWR NV dat nog resteert, omdat die notering volgens de Poolse regels pas kan worden beëindigd nadat NWR Plc alle aandelen A in NWR NV heeft verkregen. Er is geen reden om aan te knopen bij de beurskoers van het aandeel A in NWR NV aan de Warsaw Stock Exchange, ook niet indien die koers hoger is dan de beurskoers van het aandeel NWR Plc. Gelet op hetgeen hiervoor werd overwogen over het verband tussen de waarde van aandelen A in NWR NV en aandelen A in NWR Plc, moet een dergelijke afwijking worden verklaard door andere factoren dan die de OK in aanmerking neemt bij de vaststelling van een billijke prijs voor de over te dragen aandelen, zoals een onvoldoende liquide markt in aandelen A in NWR NV en/of (onjuiste) verwachtingen omtrent de uitkomst van de onderhavige procedure. Gelet op het hierboven weergegeven uitgangspunt dat de waarde(ontwikkeling) van een aandeel A in NWR NV geacht moet worden gelijk te zijn aan de waarde(ontwikkeling) van een aandeel A in NWR Plc, zal de OK de prijs van de over te dragen aandelen per heden vaststellen op het equivalent in Euro van de beurskoers per aandeel A in NWR Plc aan de Prague Stock Exchange bij sluiting van de laatste handelsdag voorafgaand aan de datum van dit arrest, tegen de op datzelfde tijdstip geldende wisselkoers CZK/EUR zoals deze wordt gepubliceerd op de website van de Europese Centrale Bank. De OK heeft aan de hand van openbare, publiek toegankelijke, informatiebronnen - te weten de website van de Prague Stock Exchange (www.pse.cz) en de website van de Europese Centrale Bank (www.ecb.int) - geconstateerd dat voormelde beurskoers CZK 101,00 is en voormelde wisselkoers CZK/EUR 25,493 is. Aldus stelt de OK de prijs van de over te dragen aandelen per heden vast op een bedrag van € 3,96 per aandeel.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 19-06-2012

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2012:BW8798

Zaaknummer: 200.093.760/01

Wetsartikelen: 2:359c BW

RECHTSPRAAK

Stichting As-Soennah

(Onrechtmatige) benoeming en ontslag bestuurders

X is, samen met A, B en C bestuurder van de stichting As-Soennah (hierna: de stichting). X wordt uitgeschreven als bestuurder en D, E en F worden als bestuurder benoemd. X vordert de stichting te veroordelen tot onverwijldde ongedaan making van de uitschrijving uit het handelsregister van X als bestuurder en onverwijldde herinstallatie van X als bestuurder. Verder vordert X dat D, E en F in strijd met de statuten benoemd zijn en hij als Imam onrechtmatig geschorst is.

De rechtbank overweegt dat partijen twisten over de vraag of X thans nog bestuurder van de stichting is. Volgens de stichting is dat niet het geval omdat met X in 2008 de afspraak is gemaakt dat hij zich zou terugtrekken uit het bestuur. De stichting heeft het bestaan van die afspraak echter niet voldoende aannemelijk gemaakt. Vaststaat dat X tot op heden geen schriftelijke ontslagneming heeft ingediend. Dat X - zoals de stichting aanvoert - geen bestuursvergaderingen meer heeft bezocht, maakt het voorgaande niet anders.

X is bij brief opgeroepen voor een bestuursvergadering, met als enige agendapunt het voorgenomen ontslagbesluit van X. De oproeping is conform de statuten tijdig en door de voorzitter van de stichting verstuurd. Dat X op de bestuursvergadering verstek heeft laten gaan, komt voor zijn rekening en risico. Het feit dat deze kortgedingprocedure op dat moment reeds aanhangig was, brengt daar geen verandering in.

Hoewel de door de stichting overgelegde brief geen melding maakt van een daadwerkelijk ter vergadering genomen besluit tot ontslag van X, maar enkel van het voornemen daartoe en de gronden daarvoor, heeft de stichting onbetwist aangevoerd dat de bestuursvergadering heeft plaatsgevonden en dat daarin is besloten tot het formele ontslag van X als bestuurder. De brief dient dan ook niet anders te worden opgevat dan als de mededeling daarvan.

De mogelijkheid om op die wijze tot ontslag van een bestuurder over te gaan, is geregeld in de statuten (ontslag verleend door gezamenlijke overige bestuursleden). Aangezien X niet betwist dat B, A en C rechtsgeldig deel uitmaken van het bestuur van de stichting, wordt -

ongeacht of D, E en F dat ook doen - voldaan aan de bepaling van de statuten dat het bestuur van de stichting uit ten minste drie leden bestaat. Niet valt in te zien op welke andere grond het gehele bestuur niet rechtsgeldig zou zijn - zoals X stelt - zodat het bestuur bevoegd is rechtsgeldige besluiten te nemen.

Nu de stichting onweersproken heeft aangevoerd dat alle bestuursleden (met uitzondering van X) met het ontslag van X hebben ingestemd, is uitgangspunt in dit kort geding dat X als bestuurder van de stichting is ontslagen.

In het licht hiervan is de voorzieningenrechter met X van oordeel dat het feit dat X reeds eerder als bestuurder is uitgeschreven aan de stichting kan worden verweten. Dat verwijt kan echter niet tot toewijzing van de vordering strekkende tot ongedaanmaking van de uitschrijving leiden. Gelet op het voorgaande stemt het feit dat X thans niet in het register van de Kamer van Koophandel staat vermeld als bestuurder van de stichting immers overeen met de huidige feitelijke situatie.

Bestuurslidmaatschap D, E en F

X stelt in het kader van zijn vordering dat D, E en F niet rechtsgeldig zijn benoemd. Vaststaat dat die bestuursleden zijn ingeschreven in het register van de Kamer van Koophandel. Op die datum was X nog bestuurder van de stichting. Tegenover de betwisting door X van een correcte gang van zaken met betrekking van de benoemingen van voornoemde bestuurders, heeft de stichting geen stukken overgelegd waaruit blijkt dat die benoemingen conform de statuten hebben plaatsgevonden. Nergens blijkt uit dat alle bestuurders, onder wie X, zijn opgeroepen voor een bestuursvergadering met als agendapunt voornoemde benoemingen, noch dat aan de inschrijving van D, E en F een benoemingsbesluit ten grondslag ligt. Nu X daarnaast onweersproken heeft gesteld dat hij niet is gekend in het besluit tot benoeming van D, E en F, wordt geoordeeld dat dat besluit in strijd met de statuten is genomen. De statuten bepalen immers dat nieuwe bestuursleden met algemene stemmen door de overblijvende bestuursleden zullen worden benoemd. Aangezien de voorzieningenrechter er gelet op het voorgaande van uitgaat dat D, E en F niet rechtsgeldig tot bestuurder zijn benoemd, is de vordering strekkende tot hun ontslag niet aan de orde.

Schorsing uit dienstbetrekking en moskeeverbod

Niet in geschil is dat een beslissing als de onderhavige, inhoudende de schorsing van een werknemer uit zijn dienstverband, is voorbehouden aan het bestuur van de stichting. Zoals hiervoor overwogen moet het ervoor worden gehouden dat X is ontslagen als bestuurder, zodat hij ten tijde van het besluit tot schorsing nog deel uitmaakte van het bestuur van de stichting. Aangezien X onbetwist heeft gesteld dat hij niet aanwezig is geweest bij, noch

opgeroepen voor een vergadering waarop het (voorgenomen) besluit om over te gaan tot zijn schorsing als Imam aan de orde is gekomen, dient te worden geconcludeerd dat die schorsing niet conform de statuten heeft plaatsgevonden. De vordering tot opheffing van de schorsing zal dan ook worden toegewezen.

De vorderingen van X strekkende tot het verlenen van toegang tot zijn werkplek en tot opheffing van het moskeeverbod, beogen feitelijk hetzelfde, aangezien X als Imam zijn werkzaamheden (voornamelijk) in de moskee verricht. Aangezien het toegangsverbod voor X tot de moskee samenhangt met zijn onrechtmatige schorsing als Imam en niet valt in te zien hoe X - na de opheffing van die schorsing - zijn functie als Imam kan uitoefenen zonder dat hij toegang heeft tot zijn werkplek de moskee, zal ook deze vordering worden toegewezen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 11-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RBSGR:2012:BW7935

Zaaknummer: 418735 / KG ZA 12-469

Wetsartikelen: 2:15 BW

RECHTSPRAAK

Verde/X

Aansprakelijkheid bestuurder op grond van betalingsonwil afgewezen. Het feit dat een huurder in een kantonprocedure in het ongelijk is gesteld, impliceert niet dat de huurder in de periode dat de huur niet werd betaald, wist of behoorde te weten dat die huur daadwerkelijk verschuldigd was. Een verhuurder kan in dat geval niet gelijk worden gesteld met een crediteur met een opeisbare vordering

Verde Trade Parc B.V. (hierna: Verde) heeft vanaf 1 augustus 2003 bedrijfsruimte verhuurd aan Serviceburo voor Internationale Expeditie B.V. (hierna: Serviceburo). Serviceburo is op 19 maart 2009 door de kantonrechter veroordeeld om wegens een huurschuld een bedrag van € 230.268,47 aan Verde te betalen. Hier heeft Serviceburo niet aan voldaan. Op 15 september 2009 is Serviceburo in staat van faillissement verklaard. X is enig bestuurder en aandeelhouder van Serviceburo. Verde acht X als bestuurde van Serviceburo aansprakelijk voor het onbetaald laten door Serviceburo van haar vorderingen. De rechtbank 's-Gravenhage heeft de vorderingen van Verde afgewezen.

Het hof overweegt, dat het feit dat Serviceburo in de kantonprocedure grotendeels in het ongelijk is gesteld, niet impliceert dat X in de periode dat de huur niet werd betaald, wist of behoorde te weten dat die huur daadwerkelijk verschuldigd was.

Het hof overweegt dat Serviceburo en X er steeds rekening mee hebben moeten houden dat door de rechter mogelijk geoordeeld zou worden dat Serviceburo de huur en desbetreffende nevenvorderingen van Verde zou moeten voldoen. Dit impliceert evenwel de aansprakelijkheid van X niet.

Reeds omdat X tot het vonnis van 19 maart 2009 niet wist of behoorde te weten dat de huur verschuldigd was, en Verde dus niet gelijk kan worden gesteld met een crediteur met een kenbaar opeisbare vordering, is er voorafgaande aan het vonnis van 19 maart 2009 geen sprake van onrechtmatige betalingsonwil van Serviceburo. Aangezien Verde aanvoert dat Serviceburo al eind 2004 in grote financiële problemen verkeerde en dat Serviceburo sinds

2006 niet meer actief is, is er bovendien geen reden om aan te nemen dat Serviceburo de huur over de onderhavige periode, meer in het bijzonder de periode tussen het vonnis het vonnis van 19 maart 2009 en de faillietverklaring op 15 september 2009, kon betalen.

Omdat voor X niet vaststond dat de huur uiteindelijk krachtens een uitspraak zou moeten worden voldaan, kan er geen mededelingsplicht worden aangenomen waarbij X aan Verde had moeten mededelen dat ingeval Serviceburo veroordeeld zou worden om de huur aan Verde te voldoen, Serviceburo tot een dergelijke betaling niet in staat zou zijn. Het ligt op de weg van de verhuurder die zijn huurvordering in een dergelijke situatie ziet oplopen, zich ervan te vergewissen dat die vordering uiteindelijk zal kunnen worden voldaan.

Het hof bekrachtigt het vonnis.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 10-04-2012

ECLI: ECLI:NL:GHSGR:2012:BW2093

Zaaknummer: 200.069.881/01

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

De Steeg/Alpha Nova

Er is sprake van bestuurdersaansprakelijkheid indien een bestuurder niet alleen namens de vennootschap investeringen heeft aangenomen waarvan hij wist of had behoren te weten dat de vennootschap niet in staat zou zijn deze terug te betalen dan wel op andere wijze compensatie bieden, maar hij ook bewust hangende de procedure en tijdens beslaglegging op onder meer de aandelen, de vennootschap heeft opgeheven en op die wijze gelden heeft onttrokken

Alpha Nova Holding B.V. (hierna: Alpha Nova) is in 2008 opgericht met als doel een loopvloeistof te ontwikkelen, door bestuurder X bedacht, waarmee stoffen van elkaar kunnen worden gescheiden. Uiteindelijk moest een kit op de markt worden gebracht waarmee de inhoud uit bepaalde stoffen uit cannabis gedestilleerd kon worden. De kosten voor het deponeren van het octrooi zijn betaald door De Steeg B.V. (hierna: De Steeg), een exploitant van een lunchroom/koffiehuis. Verder heeft De Steeg drie betalingen gedaan aan Alpha Nova van in totaal € 96.717,34 en verschillende facturen voor Alpha Nova betaald. Tevens heeft De Steeg aanpassingen aangebracht aan de winkel omdat de kit exclusief via de verkoopshop zou worden verkocht. De kosten daarvan waren € 19.545. X heeft uiteindelijk de kit uit Alpha Nova gehaald en is met een andere investeerder in zee gegaan. De Steeg vordert dat X als bestuurder hoofdelijk veroordeeld wordt wegens onrechtmatig handelen, dan wel op grond van onbehoorlijk bestuur.

Rechtbank overweegt allereerst dat X de stelling van De Steeg inhoudende dat er een samenwerkingsovereenkomst met hem is gesloten die onder meer inhield dat hij in zijn hoedanigheid van bestuurder van Alpha Nova Holding de kit zou ontwikkelen en verder zou uitwerken tot een winstgevend en verkoopbaar product niet gemotiveerd heeft betwist.

Niet in geschil is dat er uitvoerig overleg is geweest met het oog op de verdere ontwikkeling van de kit. In dat verband is een aparte vennootschap opgericht, Alpha Nova. De Steeg heeft vervolgens in verband met de ontwikkeling van de kit gelden verstrekt aan en kosten voldaan voor Alpha Nova. Uit de stukken blijkt dat het de bedoeling was dat De Steeg winst zou krijgen

op aandelen in de vennootschap(pen) die zij had dan wel die zij zou verkrijgen via het terugkooprecht dat was bedongen. Verder is niet in geschil dat de kit niet in Alpha Nova is uitontwikkeld en dat het product, voor zover dat al bestond, op enig moment uit Alpha Nova is gehaald en dat haar bestuurder X vervolgens met een ander bedrijf in zee is gegaan. Gelet evenwel op de hiervoor geschetste achtergrond van de oprichting van Alpha Nova stond het niet vrij de ontwikkeling van de kit, als zijnde de enige activiteit, uit Alpha Nova te halen, zonder overleg met de belangrijkste investeerder en potentieel aandeelhouder die aldus geen mogelijkheid meer had om investeringen via de met het product te behalen winst terug te verdienen. Zij handelden daarmee in strijd met de zorgvuldigheid die zij jegens De Steeg in acht had te nemen.

In dat verband is van belang dat De Steeg onbetwist heeft gesteld dat aandelen van Alpha Nova nu niets meer waard zijn. Het is dan ook niet meer mogelijk om investeringen terug te krijgen via aandelen of via winst, zoals de bedoeling van partijen was.

Jegens X kunnen de vorderingen worden toegewezen op grond van een tekortkoming in de nakoming van verbintenissen uit de samenwerkingsovereenkomst. X heeft niet betwist dat hij als bestuurder aansprakelijk is. X heeft niet alleen namens de vennootschap investeringen aangenomen waarvan hij wist of had behoren te weten dat de vennootschap niet in staat zou zijn de investeringen terug te betalen dan wel op andere wijze compensatie zou kunnen bieden, maar hij heeft ook bewust de vennootschap hangende de procedure en tijdens de beslaglegging op onder meer de aandelen, opgeheven en op die wijze gelden, dan wel aandelen, onttrokken aan De Steeg. Als bestuurder kan hem worden verweten dat de vennootschap onvoldoende verhaal biedt voor de vorderingen van De Steeg nu deze geliquideerd is. X als bestuurder had dat moeten voorkomen of op voorhand moeten melden. Dit is verder niet weersproken door X. Dat brengt mee dat de vordering uit hoofde van bestuurdersaansprakelijkheid ook jegens X kan worden toegewezen.

Nu X niet gemotiveerd heeft betwist dat hij met De Steeg heeft afgesproken dat de exclusieve verkooprechten van de verkoop van de kit aan De Steeg zouden toekomen, ligt de vordering die daarop betrekking heeft jegens X eveneens voor toewijzing gereed. X is volgens de niet betwiste stelling van De Steeg, in strijd met eerdere afspraken, in zee gegaan met een concurrent van De Steeg. Die concurrent biedt nu die kit, die inmiddels gereed lijkt te zijn, te koop aan. X zal worden veroordeeld tot nakoming van de eerdere afspraak met De Steeg.

De rechtbank verklaart voor recht dat X toerekenbaar tekort is geschoten in de nakoming van de verplichtingen uit de samenwerkingsovereenkomst als gevolg waarvan hij aansprakelijk is voor de door De Steeg geleden schade.

De rechtbank verklaart voor recht dat X als bestuurder krachtens artikel 6:162 BW c.q. 2:248 BW onrechtmatig jegens De Steeg c.s. heeft gehandeld als gevolg waarvan hij aansprakelijk is voor de door De Steeg geleden schade.

De rechtbank verklaart voor recht dat Alpha Nova Holding onrechtmatig jegens De Steeg heeft gehandeld en veroordeelt Alpha Nova om aan De Steeg te betalen een bedrag van € 160.297,00, vermeerderd met de wettelijke rente over het toegewezen bedrag.

De rechtbank veroordeelt X op grond van wanprestatie tot betaling van een bedrag nader op te maken bij staat voor de (toekomstige) winstderving uit het product, de verkoopshop alsook toekomstige kosten c.q. schadevordering uit het subsidietraject als direct gevolg van het niet nakomen door X van de gemaakte afspraken en verplichtingen uit de aangegane samenwerkingsovereenkomst, door De Steeg voorlopig begroot op € 3.000.000,00.

De rechtbank verklaart voor recht dat X gehouden is tot nakoming van de overeenkomst tussen partijen.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 28-03-2012

ECLI: ECLI:NL:RBARN:2012:BW1378

Zaaknummer: 212863

Wetsartikelen: 6:162 BW en 2:248 BW

RECHTSPRAAK

Uni-invest

81 RO. Geen recht op meerwaarde van de prioriteits aandelen die in het bezit zijn van de andere aandeelhouder

Uni-Invest NV is een aan de Amsterdamse Effectenbeurs (later: Euronext Amsterdam) genoteerde vennootschap. In 1991 is de financiële situatie van Uni-Invest slecht. In augustus/september van dat jaar koopt Y via Vebemij Vastgoed BV (thans genaamd: Uni-Invest Holdings NL BV) aandelen Uni-Invest voor een prijs van f 29,- per aandeel. Tegelijkertijd verwerft Y via ARTEMA CORPORATION B.V (thans genaamd: Uni-Invest Prioriteit BV) alle prioriteits aandelen in Uni-Invest, waarvoor de nominale waarde wordt betaald. Op 25 november 1991 worden tussen Y en wijlen R (R heeft, als één van de financiers van uni-invest, via de Stichting Levend Water, enig aandeelhouder van Levend Water NV, hypothecaire leningen aan Uni-Invest verstrekt) voornoemd in het kader van een beklonken reddingsoperatie ten behoeve van Uni-Invest aandelen Uni-Invest aan Levend Water geleverd, waarna de belangen van Y (via Vebemij Vastgoed BV) en X (via Levend Water) in het kapitaal van Uni-Invest materieel met elkaar overeenstemmen. Betaling van de aandelen door Levend Water vindt nagenoeg geheel plaats door middel van verrekening met de verstrekte hypothecaire leningen. De overeenkomst van de aandelenoverdracht van 25 november 1991, die wordt geacht te zijn geëffectueerd op 20 september 1991, bevat onder meer de volgende bepaling: 'Artikel 5 overeenkomst van de aandelenoverdracht: Y heeft in eigendom de rechten op de prioriteits aandelen in het kapitaal van Uni Invest. Y verplicht zich jegens Levend Water, en garandeert zulks, dat de rechten uit hoofde van de prioriteits aandelen niet zullen worden uitgeoefend dan nadat met Levend Water overeenstemming is bereikt.'

Er ontstaan geschillen tussen Y en X. Op 23 april 1996 vinden schikkingsonderhandelingen tussen Y en X plaats over de tussen hen gerezen geschillen. Dit resulteert in een vaststellingsovereenkomst van 24 april 1996. In deze vaststellingsovereenkomst is de volgende bepaling opgenomen: Artikel 8a. Indien de prioriteits aandelen Uni-Invest NV Y zullen verlaten, zal Y ten behoeve van X bedingen dat de verkrijger een bod doet op alle aandelen Uni-Invest NV die X op dat moment direct of indirect in haar bezit heeft voor een prijs die gelijk is aan de prijs waarvoor de verkrijger gewone aandelen Uni-Invest NV van Y verwerft. X

doet afstand van haar recht op levering van 49% van de aandelen in A BV. Vaststaat dat de in art. 8a beschreven situatie zich heeft voorgedaan.

Y wil de prioriteitsaandelen vervreemden. X stelt zich op het standpunt dat hij recht heeft op de helft van de meerwaarde van de prioriteitsaandelen.

De Hoge Raad doet het cassatiegeding af met 81 RO.

Datum uitspraak:

Zaaknummer: